

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

G. V. O. / 2006 / 7 / verzoekende partij / 30 augustus 2006

Inzake verzoekende partij, wonende te ..., bijgestaan door ..., advocaat
 verzoekende partij,
tegen instelling, gevestigd te..., vertegenwoordigd door ..., advocaat
 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 15 juni 2006 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de instelling, betekend bij aangetekende brief van 31 mei 2006 en waarbij haar de tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling voor de duur van twee jaar, ingaand op 2 juni 2006, wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd onderwijzeres sinds 1 januari 1989.

In de loop van mei 2004 blijkt dat verzoekster in moeilijkheden komt wegens het ter beschikking stellen van haar huis voor het telen van cannabis. Zij wordt tijdens de duur van de strafvervolgning preventief geschorst met ingang van 2 juni 2004, daarna herhaaldelijk verlengd tot 2 juni 2006.

Verzoekster wordt, bij vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren van 29 maart 2006 veroordeeld wegens het bezit van cannabis, bezit van tetrahydrocannabinol en voor diefstal door middel van braak ten nadele van cvba Interelectra.

Per aangetekende brief van 10 mei 2006 wordt verzoekster opgeroepen voor een tuchtverhoor en geïnformeerd dat de terbeschikkingstelling voor een duur van twee jaar wordt overwogen.

Bij aangetekend schrijven van 31 mei 2006 wordt aan verzoekster meegedeeld dat haar met ingang van 2 juni 2006 de tuchtstraf is opgelegd van de terbeschikkingstelling voor de duur van twee jaar. De in aanmerking genomen feiten zijn de feiten waarvoor verzoekster strafrechtelijk werd veroordeeld.
Het is tegen deze tuchtbeslissing dat beroep wordt aangetekend.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

Verwerende partij werpt op dat het beroepschrift onontvankelijk is omdat het in strijd met art. 3 van het Huishoudelijk reglement niet de feiten, alleen middelen vermeldt.

Verzoekende partij wijst op art. 13 van het Tuchtbesluit van 22 mei 1991 dat enkel de vermelding van middelen voorschrijft en dat voorgaat op het huishoudelijk reglement.

Verzoekende partij moet hierin gevolgd worden, temeer daar de verwijzing naar de uitspraak van de strafrechter elke mogelijke onduidelijkheid over de feiten uitsluit.

3. Over het verloop van de procedure

Er worden geen leden van de Kamer van beroep gewraakt.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

De memorie van toelichting is ingediend op 19 juli 2006 waardoor de reglementaire termijn van 24 werkdagen zaterdagen inbegrepen is overschreden. Het stuk wordt met toepassing van art. 16, § 1 van het Tuchtbesluit uit de debatten geweerd.

Het verweerschrift is regelmatig ingediend.

De partijen worden op 30 augustus 2006 door de Kamer van beroep gehoord over de grond van de zaak.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Het ter beschikking stellen van de woning voor de teelt van cannabis, wat leidt tot de strafrechtelijke veroordeling wegens het bezit van cannabis en van tetrahydrocannabinol en tot diefstal van elektriciteit, wordt niet betwist.

4.2. De instelling oordeelt dat genoemde feiten een inbreuk zijn op de verplichtingen van een leerkracht neergelegd in de artikelen 9, 10 en 11 van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991. De instelling moet daarin worden bijgetreden in zover zij verwijst naar art. 11, tweede lid dat luidt: *“De personeelsleden moeten alles vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk doen aan de eer of de waardigheid van hun functie in het onderwijs.”* Van elke school wordt verwacht dat zij een beleid voert dat leerlingen er toe opvoedt om ze van het gebruik van drugs waaronder cannabis af te houden. Het kan niet worden betwist dat het ter beschikking stellen van een gedeelte van de woning voor het telen van cannabis, met bijgaande diefstal van elektriciteit, feiten die door een strafrechtelijke veroordeling publiek zijn geworden, de inzet van de school voor een dergelijk beleid ernstig verstoort. De geloofwaardigheid van dit beleid wordt daardoor in de ogen van leerlingen, ouders en derden in het gedrang gebracht. Het is, wat men ook mag denken over de ontwikkelingen in het anti-drugsbeleid, maatschappelijk onaanvaardbaar dat een leerkracht zelf medewerking zou

verlenen aan het op de markt brengen van producten die voor minderjarigen verboden zijn en waarvan het bezit voor haarzelf strafbaar is. De instelling heeft terecht geoordeeld dat de ingeroepen feiten het vertrouwen van het publiek schaden en afbreuk doen aan de eer en de waardigheid van een functie in het onderwijs.

Daartegen kan niet worden ingeroepen dat de leerkracht met toepassing van artikel 17 van het decreet rechtspositie moet worden beschermd in zijn privé-leven. Het telen van cannabis, waarvoor een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken, kan worden beschouwd als een schoolvoorbeeld van een gedrag dat zich buiten de schoolmuren voordoet, maar zoals beschreven, onmiskenbaar een weerslag heeft op het schoolleven.

Tegen deze vaststelling kan ook niet worden aangevoerd dat de strafrechter van oordeel is dat de burgerlijke vordering niet gegrond is bij gebrek aan bewezen weerslag op het imago van de school. Deze overweging van de strafrechter moet worden gesitueerd binnen de procedure voor schadevergoeding, wat een ander voorwerp is dan hetgeen in de tuchtprocedure aan de orde is. Deze interpretatie wordt bevestigd door het feit dat de strafrechter eerder in zijn vonnis bij het overwegen van de passende strafmaat aanneemt dat de feiten een ingrijpende weerslag kunnen hebben op de beroepsloopbaan van de betrokkene. De rechter overweegt dat: “de rechtbank er rekening mee houdt dat beklaagde’s professionele loopbaan thans ten einde is met alle moeilijkheden vandien.” Daaruit blijkt overduidelijk dat het aannemen van een weerslag op het schoolleven die aanleiding geeft tot het opleggen van een tuchtstraf, op geen enkele manier kan worden beschouwd als een miskennis van het gezag van gewijsde van het vonnis van de strafrechter.

4.3. De instelling fundeert de beslissing ook nog op art. 15 van het decreet rechtspositie dat de leerkrachten oplegt om de verplichtingen voortvloeiend uit de specificiteit van het opvoedingsproject na te leven. De Kamer ziet evenwel niet in hoe het ingeroepen opvoedingsproject tot een verdergaande of duidelijker omschreven verplichting zou kunnen leiden dan wat volgt uit het artikel 11, tweede lid van het decreet rechtspositie. De vraag in welke mate de desbetreffende teksten al of niet op geldige wijze in het geding zijn gebracht, moet dan ook niet verder worden onderzocht.

4. De kamer van beroep is van oordeel dat de door de instelling gekozen strafmaat in beginsel niet buiten verhouding staat tot de ernst van de in aanmerking genomen feiten. Door de opschortende werking van het beroep kan de maatregel van de terbeschikkingstelling voor de duur van twee jaar evenwel zwaardere gevolgen hebben dan de oorspronkelijk opgelegde maatregel, doordat de tuchtstraf nog gedeeltelijk effect zou kunnen sorteren in een nog verder gelegen schooljaar. De Kamer is van oordeel dat de leerkracht aan wie nog een kans gegeven wordt, aan het eind van de periode van de tuchtstraf, in zo goed mogelijke omstandigheden het nieuwe schooljaar moet kunnen voorbereiden en aanvatten. Het moet ook geacht worden in het belang van de school en het onderwijs te zijn als de terbeschikkingstelling niet uitloopt tot in het begin van nog een nieuw schooljaar. De kamer van beroep, recht sprekend in laatste aanleg, is van oordeel dat een terbeschikkingstelling die eindigt op 30 juni 2008 thans beter dan de oorspronkelijke beslissing recht doet aan de belangen van alle betrokkenen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996 en van 13 januari 1998;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging,

Met eenparigheid van stemmen,

Artikel 1.

De beslissing van de instelling waarbij aan verzoekende partij de tuchtstraf wordt opgelegd van de terbeschikkingstelling gedurende twee jaar, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De tuchtstraf van de terbeschikkingstelling wordt opgelegd, ingaand de dag na de betekening van deze beslissing en eindigend op 30 juni 2008 inbegrepen.

Aldus uitgesproken te Brussel op 30 augustus 2006

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw B. PLETINCK, de heren A. JANSSENS en P. WILLE,
vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren D. DAEMS, P. GREGORIUS en L. SMEETS,
vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Maddy BOLLEN, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer Daems niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Maddy BOLLEN

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN